

Šance

Seděla na posteli a líbala ho do vlásku. Milovalo vůni svého syna. To, že ho držela v náručí bylo to nejkrásnější co jí potkalo za poslední roky. Po tvářích jí zase začaly stékat slzy.

Nechtěla myslet na to, že otcem jejího chlapečka je strýc, cikán který páchne alkoholem. Pořád se jí zvedal žaludek při pomyslení jak se jí dotýkal a jakou pak cítila bolest. Přála si umřít, ty týdny potom, ale nedokázala to udělat. Ještě jí ani nebylo patnáct, nechápala co se děje s jejím tělem proč přestala mít měsíčky. Když jí začala růst bříško matka jí vzala k doktorovi. „NO slečna je těhotná na potrat je už pozdě“ zamysleně řekl doktor. „Tohle se nikdo nesmí dovědět strejda by šel do kriminálu rozumíš, stejně si ho musela provokovat“ syčela na ní matka. Erika první měsíce probřečela, zhuble a na hubeném těle bylo vidět jen narůstající břicho.

Porodní bolesti přišly v noci, dovezli jí do nemocnice. Porod šel rychle, cítila se tolik sama a zmatená potřebovala, aby u ní někdo byl. Byla zoufalá z bolesti kterou prožívala, že při porodu křičela.

Pak se jí narodil Nikolas, to jméno znala ze seriálu v nich byl Nikolas silný, krásný a bohatý hrdina.

Informace o jejím těhotenství se dostaly do Blesku a někdo ho nechal ležet v jídelně.

Bylo tam všechno to, že otěhotněla ve čtrnácti, že Nikolas je dalším novorozencem zralým pro dětský domov i to, že bude pravděpodobně retardovaný, protože otcem je jeho strýc. Ta fyzická bolest se znovu vrátila. Stočila se do klubíčka a tichounce naříkala. Někdy zahlédla přes sklo sestry z jiných oddělení jak si na ní ukazují.

Že, je jiná pochopila až v první třídě, nikdo s ní nechtěl sedět, posmívaly se, že smrdí ona nic necítila. Nechápala proč jim vadí, nikdo se s ní nebavil a ona se bála mluvit nahlas protože měla strach, že se rozpláče. Když se něco ve třídě ztratilo všechny oči se podívaly na „cignu“. Neodpovídala, a tak jí dali jí do pomocné školy. Tam bylo hodně Rómu byla mezi svýma. Přesto, že se neučila měla dobré známky. Na škole byla učitelka která chtěla, aby Erika přešla do normální školy poukazovala na její výsledky. Když si Erika představila, že bude zase sedět v poslední řadě a děti se jí budou smát, přestala znovu komunikovat. Kantorka odešla a ona mohla zůstat ve svém světě seriálových hrdinů.

Na pokoj šestinedělí přišla mladá dívka po porodu když jí uviděla, šla za sestrou a něco jí šeptala. Erika slyšela jen útržky slov "nechci s ní být, cigoška". Sestra jí rázně odpověděla a mladá dívka se vrátila do pokoje. Ostentativně si zapnula svůj notabook a na Eriku se ani nepodívala. Když přišel její manžel ukazovala mu cosi na monitoru a „tohle je o ní podívej co tam lidi píšou a mají pravdu“ šeptala manželovi.

Odešli spolu na chodbu. Erika se zvedla a podívala se na monitor kde probíhala internetová diskuse „množí se jak krysy, zas jeden adept na podporu, tak tohle zas budem žít, je mi z nich zle další retard,“. Erika nemohla číst dál tolik nenávisti nemoha unést odešla ke své posteli a přivinula si k sobě chlapečka a kolebaním uklidňovala sebe i miminko.

„Tak večerní měření teploty“ halekala sestra roznášející teploměry. Podívala se na Eriku jak sedí schoulená v rohu postele a tiskne syna k sobě jako by se bála, že jí ho z rukou vyrve orel. Sestra se dívá na dívku a vidí dítě s vystrašenýma velkýma očima. Pomalu s tím obrazem vychází ze dveří. Má ráda dobré konce chce ho vymyslet i pro tyhle dva. Pomalu prochází chodbou a přemýšlí co bude dál. Možná chlapečka dají do ústavu, ale to Erice zůstane na duši šrám jako každé matce která přijde o své dítě. No snad by mohla jít jednou studovat, ale kdo by jí hlídal malého, kdo by živil jí?? A jakou možnost má dívka ze zvláštní školou najít dobrou práci?? Bude se muset vrátit domů kde jí strýc znásilnil?? K matce která jí nutila lhát?? Jakého muže si najde když porodila v patnácti?? Co když Nikolas bude opravdu postižený??

Najednou dostala strach, že tyhle dvě ztracené duše nedostanou šanci.

Sestra si pomalu zalila večerní čaj, zapnula si svůj večerní seriál a za chvíli začala podřimovat.